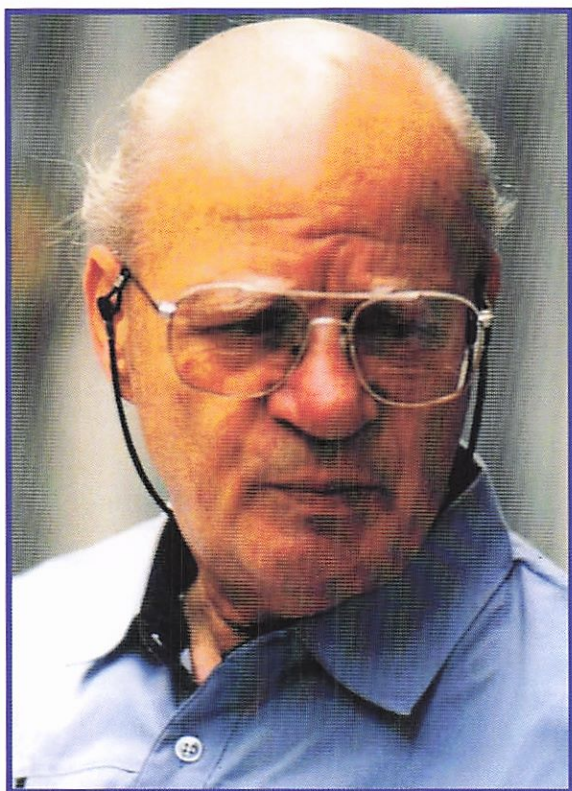

Op zondag 25 april 2010
overleed in het Rustoord
De Voorzienigheid te Bocholt
onze medebroeder

Frans Bas
salesiaan-priester van Don Bosco

BAS Frans

Hij was 91 jaar

Hij werd geboren te Bocholt op 2 mei 1918

Hij deed de eerste professie te Groot-Bijgaarden op 2 september 1942

Hij deed de eeuwige professie te Oud-Heverlee op 28 juni 1946

Hij werd tot priester gewijd te Oud-Heverlee op 2 mei 1948

Hij is overleden te Bocholt op 25 april 2010

1941-1942	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1942-1944	Farnières (Grand-Halleux)	filosofie
1944-1948	Oud-Heverlee	theologie
1948-1952	Sint-Denijs-Westrem	leraar-assistent
1952-1956	Heverlee	student Germ. filologie
1956-1958	Sint-Denijs-Westrem	leraar-assistent
1959-1960	Ruashi parochie	
1960-1962	Kafubu (T.S.O.)	directeur
1962-1968	Lubumbashi S.F.S.	leraar-assistent
1968-1970	Lubumbashi S.F.S.	studieprefect
1970-1979	Buxheim (München)	leraar-assistent
1979-1983	Haacht leraar-assistent	
1983-1988	Haacht (Leuven)	gevangenisaaalmoezenier
1988-1991	Genk econoom	
	San Callisto Rome :	gids catacomben
1991-2010	Haacht op rust	
	rusthuis Bocholt (juni 2007-2010)	

Hij overleed te Bocholt op 25 april 2010

HOMILIE

Geachte familie,
beste medebroeders en medezusters in de Salesiaanse Familie,
vrienden van onze medebroeder Frans,

Midden tussen Pasen en Pinksteren hebben wij vandaag onze overleden medebroeder Frans in zijn eerste parochiekerk bij de Heer gebracht. Wij geloven immers het woord van Paulus aan zijn mensen in Korinthe dat het paasmysterie ons brengt van duisternis tot licht, van droefheid tot vreugde, van dood naar leven. Hij schrijft: 'Als we alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn we de beklagenswaardigste mensen die er zijn.' (1 Kor. 15,19). Wij mogen ook hopen. God zal in de dood ook ons niet loslaten. Zijn Liefde gaat door het lijden en het kruis heen. Want ons diepste zijn is liefde. Door de kracht van de Liefde is Jezus als de Christus als eerste verreezen en zullen ook wij verrijzen. Dat is Pasen. De Liefde kan het lijden en de dood baas. Dat is nu vandaag het Pasen voor onze medebroeder Frans.

Wij luisterden zo-even naar het eerste deel van de parabel over het Laatste Oordeel (Mt. 25, 31-40). Het lijkt wel een heel ongewoon eindexamen dat Jezus hier afschildert, vooral als je luistert naar wat de Koning en Mensenzoon allemaal niet in overweging neemt om zich een eindoordeel te vormen. Hij noemt namelijk een boel dingen niet waar wij wel rekening mee zouden houden of waarvan wij denken dat Hij er rekenschap zal over vragen. Zo zijn er geen vragen over geloof, over vroomheid, over de Kerk. Hij vraagt ook niet naar het kwaad dat een mens had kunnen doen en dat hij in zijn goedheid niet gedaan heeft. Hij kijkt alleen naar wat hij wel deed of niet deed voor wie honger of dorst had, voor wie vreemdeling, ziek, naakt of gevangen was. Het criterium van het oordeel is de naastenliefde. Zijn vragenlijst is een onderzoek naar wat iemand goed gedaan heeft aan mensen die zoveel goeds hebben moeten missen. De koning op het oordeel is een koning in de Liefde, een liefhebbende herder, die bekommerd is om het leven van wie in nood is. Hij vereenzelvigd zich zelfs met die mensen in nood.

Met deze bekommernis en deze kijk van God mogen we vandaag op het leven van onze overleden medebroeder terugkijken.

Het is een lang leven. Gisteren zou Frans immers tweeënnegentig jaar geworden zijn. En dat leven kreeg op verschillende plaatsen in onze salesiaanse wereld in liefde vorm. Het begon en eindigde hier in Bocholt

waar Frans zich echt thuis voelde en graag nog eens met mensen van de streek een woordje Bocholts dialect sprak.

Frans werd geboren op 2 mei 1918 in het grote gezin van Lambert en Catharina Bas. Acht kinderen zagen er het levenslicht en kregen er in een sterke familieverbondenheid het sociaal engagement en het geloof van vader en moeder mee. Thuis was Frans de vierde in de rij en zijn leven lang voelde hij zich bij broers en zussen thuis. De verbondenheid was wederzijds. Het ouderlijk huis bleef na de dood van moeder de thuis van de kinderen. Op zon- of feestdagen kwam Frans graag naar de familie en zo lang als zijn gezondheid het toeliet ging Frans dan vaak in de namiddag met broer of schoonbroer een partijtje biljarten in het parochiehuis. Graag dank ik de familie, in het bijzonder zijn zussen, Gertrude en Mia, voor de nabijheid en de bezorgdheid voor Frans tot tijdens de laatste maanden, dagen en uren van zijn leven.

Na de lagere school in Bocholt en een jaartje op het college in Bree ging Frans naar Don Bosco in Hechtel. Het was 1932. Ondanks de soberheid en armoede tijdens het interbellum te Hechtel, proefde hij er de salesiaanse sfeer en gegevenheid. Hij wou bij Don Bosco blijven. Om zijn humaniora te voltooien was hij voor het laatste studiejaar leerling in St.-Denijs-Westrem. Daar schreef hij op 30 mei 1937: *'Eindelijk staan we dus voor de grote vraag waarop het beslissend antwoord moet gegeven. (...) Gedurende de laatste retraite hebben we voor het laatst ernstig overdacht de grote stap welke we gaan zetten.'* Het was Frans eerste vraag om priester te mogen worden naar het hart van Don Bosco. De zorgwekkende ziekte van die tijd, TBC, verhinderde hem echter het noviciaat te starten. In het St.-Idesbald Sanatorium te Poperinge kon hij rusten en krachten op doen. Na genezing herstelde hij verder in Don Bosco Kortrijk. Het was zijn prenoviciaat. Zo mocht hij na een nieuwe aanvraag in 1941 het salesiaans noviciaat te Groot-Bijgaarden beginnen. Daar schreef hij op 28 juli 1942 met zijn vlotte pen in het taaleigen van toen: *'Het zegenrijk noviciaatsjaar loopt snel ten einde en plaatst ons weldra aan het begin van de weg, die definitief van de wereld heenvoert en ons brengt in het religieus leven. Met blijdschap doch tevens niet zonder enige schroom, zie ik deze dag der geloften tegemoet: blijdschap omdat na de jaren van verlangen de Heer zo goed is mij op te nemen. (...) Het is mijn vaste wil als zoon van Don Bosco door eigen heiliging anderen te brengen tot een eeuwig doel.'* Op 2 september 1942 mocht hij dan als jonge salesiaan voor de eerste maal de religieuze geloften uitspreken.

De volgende jaren zijn de vormingsjaren: filosofie- en theologiestudies respectievelijk te Farnières en te Oud-Heverlee. Daar wordt hij op zijn 30ste verjaardag tot priester gewijd.

Uitvaartliturgie

Frans Bas

Priester salesiaan van Don Bosco

De Heer is mijn herder,
het ontbreekt mij aan niets.
Hij laat mij in grazige weiden rusten,
Hij voert mij naar vredig water,
daar geeft Hij mij nieuwe kracht.
Hij leidt mij op het rechte spoor,
omwille van zijn naam.
Al moet ik door dalen van duisternis en dood,
ik ben voor geen onheil bang,
want U bent bij mij:
uw knots en uw staf geven mij nieuwe moed.
Voor mijn ogen dekt u de tafel,
zodat ook mijn belagers het zien;
met olie zalft U mijn hoofd,
mijn beker is tot de rand gevuld.
Ja, uw goedheid en liefde blijven mij volgen
alle dagen van mijn leven.
Zo mag ik telkens weer wonen in het huis van de Heer,
tot in lengte van dagen. (ps.2)

Bij de afhaling van de overledene

Frans, we zegenen je dode lichaam en brengen je voor de laatste
keer in het midden van onze kring: van je familie, je
medebroeders, je vrienden. Moge God een Vader voor je zijn (+),
Moge Jezus je bevrijden van zonde en dood, Moge de Geest je
begeleiden naar bevrijdend eeuwig leven.

**Heer, laat mij voor uw altaar komen,
Gij, die mijn blijdschap zijt, vanaf mijn jeugd !**

Heer, laat mij voor uw altaar komen,
Gij die mijn blijdschap zijt vanaf mijn jeugd !
Heer, reken mij onder uw vromen,
onder uw hoede is mijn ziel verheugd !

Zend mij uw licht, het zal mij tonen
de witte heuvel waar uw tempel staat :
Ik wil er binnengaan, er wonen
en voor uw altaar staan, voor uw gelaat !

Ik zal U lof zingen op snaren
en bijna droevig zijn bij dit geruis
en denken aan mijn kinderjaren,
toen ik verheugd was in mijn vaders huis...

Verwelkoming - passende symbolen

Vergevingslitanie (Gezongen - Voorzang en allen)

V. God, keer U tot ons en richt ons weer op. Wij zijn ten dode,
wij zijn verslagen. Gij alleen kunt ons leven redden. Heer,
ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U over ons

V. God, houd uw hand omhoog geheven, opdat ik zal leven en
niet sterven en ik zal zingen van uw goedheid. Heer, ontferm U
over ons.

A. Heer ontferm u over ons.

V. Hier is de poort die gaat naar U toe: alle rechtvaardigen laat
Gij er binnen. Open uw poort en wij zullen leven. Heer, ontferm
U over ons.

A. Heer, ontferm U over ons.

Moge de goede en barmhartige God onze tekorten en fouten
opnemen in zijn eindeloze, vergevende liefde,
moge Hij onze gids zijn op weg naar het eeuwige leven. Amen.

Openingsgebed

P. Heer onze God,
wij kennen U als een God van belofte en trouw,
als Iemand die voltooit wat Hij begonnen is.
Wij bidden U voor onze overleden medebroeder en broer, Frans.

A. Laat hem over de dood heen, thuis komen bij U
en schenk Hem de vreugde en de vrede
die Gij toegezegd hebt aan allen die U zoeken. Zo bidden wij
door Christus, onze Heer. Amen.

Eerste lezing: 1 Kor. 15,16-22

Tussenzang

408*

Van der Graft - Cockx

Naam van Jezus, nu verheven
boven alle namen uit
om een leidsman ons te geven
die in alle waarheid leidt,
wees verborgen in ons midden, leer ons bidden,
geef uw zegen wijd en zijd.

Wanneer zult Gij weer verschijnen ?
Komt het vragen nog te vroeg ?
Kent de herder nog de zijnen
sinds Hij eens de wolven sloeg ?
Leid ons in de ware vrijheid, uw nabijheid.
Wolk en vuur zijn niet genoeg.

Overal wordt U gebeden
om het Rijk dat komen gaat.
Laat het zichtbaar zijn beneden,
geef een nieuwe dageraad.
Woord van God, maak deze aarde tot een gaarde
waar de boom des levens staat.

Evangelie: Mt. 25, 31-40 en Homilie

Voorbeden

Offergang

914*

Oosterhuis - M. Vulpus

Roept God een mens tot leven,
wie weet waarom en hoe
hij moet zichzelf prijsgeven
hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden,
zijn volk en grijpt het aan.
Hij doet het uitgeleide,
het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld
uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water
dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren
toen de mens Jezus kwam,
die als een slaaf de zonde
der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water
tot Zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven,
verrezen voor altijd.

Gestorven voor de zonde,
in Jezus' bloed vereend,
en met elkaar verbonden
levend voor God alleen.

Wie Jezus' kelk wil drinken,
zijn doop wil ondergaan,
zal in de dood verzinken
en uit die dood opstaan.

Hij zal zijn leven geven
Hij maakt zichzelf tot brood,
Hij sterft en andren leven,
Hij overleeft de dood.

Gebed over de gaven

P. Heer, onze God,
wij bieden U dit brood en deze wijn aan. Heilig ze, bidden wij U
tot lichaam en bloed van Jezus, uw Zoon.

A. Wij vragen U
dat ook onze medebroeder Frans mag verrijzen tot een nieuw
bestaan
in de vreugde en de vrede van Uw Koninkrijk. Wij bidden U
door Christus, onze Heer. Amen.

Eucharistisch dankgebed

P. Heilige Vader, barmhartige eeuwige God,
om recht te doen aan uw heerlijkheid,
om heil en genezing te vinden zullen wij U danken, altijd en
overal.

Al is ons lot dat wij eenmaal moeten sterven,
Gij blijft ons omringen met Uw liefde en barmhartigheid.
En als wij de dood zijn ingegaan
die de zonde met zich heeft gebracht,
roept Gij ons weer tot leven met Christus, onze Heiland,
die eens voorgoed de dood heeft overwonnen.
Daarom dan, met allen die U dienen in de hemel,
willen ook wij U op aarde loven en U toezingen zonder einde:

(Zang) Heilig, heilig, heilig de Heer ...

P. Waarlijk heilig zijt gij, Vader.
Gij zijt de bron, uit U stroomt alle heiligheid. Stort Uw Geest nu
uit over deze gaven, zodat zij voor ons geheiligd worden
tot Lichaam en Bloed van Jezus Christus, Uw Zoon.

Zang: Danken wij de Heer.

Wij danken U God voor de zegen van Uw Geest over de gaven van Jezus de Heer

P.Toen Hij werd overgeleverd
en vrijwillig zijn lijden aanvaardde,
nam Hij brood in Zijn handen, dankte U,
brak het om het te verdelen onder zijn leerlingen en sprak:
Neem en eet hiervan, gij allen, want dit is Mijn Lichaam dat voor
U gegeven wordt.

Na de maaltijd' nam Hij ook de beker in Zijn handen, dankte U
opnieuw,
reikte hem aan Zijn leerlingen en sprak:
Neem deze beker en drink hier allen uit,
want dit is de beker
van het nieuwe, altijddurende verbond.
Dit is mijn bloed
dat voor u en alle mensen wordt vergoten
tot vergeving van de zonden.
Blijf dit doen om Mij te gedenken.

Zang: Danken wij de Heer.

Wij danken U God voor het brood en voor de wijn, Lichaam en
bloed van Jezus de Heer.

C.1 Daarom gedenken wij, zoals Hij het heeft gewild,
dat Uw Zoon is gestorven en verzezen, heilige Vader, en wij
bieden U aan wat Hij ons heeft gegeven: dit brood dat leven
geeft,
en deze beker die ons redde van de dood.

C.2 Wij danken U,
omdat gij sinds die dag ons waardig hebt bevonden voor Uw
aanschijn te treden
en U dit offer te bereiden.

Wij hebben deel voortaan aan het lichaam en bloed van Uw
eerstgeboren Zoon,
en vragen U met aandrang
dat wij naar elkaar toegroeien
door de kracht van Uw Heilige Geest.

Zang: Danken wij de Heer.

Wij danken U God voor de gaven van Uw Geest, eenheid en
vrede in Jezus de Heer.

C.3 Gedenk dan uw Kerk, Heer, over de hele aarde, voltooi Uw
liefde in onze gemeenschap
rondom de bisschop van Rome, paus Benedictus, onze
bisschoppen
en allen die Gij tot Uw dienst hebt geroepen.

C.4 Gedenk ook onze broeders en zusters,
die door de dood heen zijn gegaan
en leven in de verwachting van de verrijzenis. Gedenk vandaag
in het bijzonder
onze broeder Frans Bas
die Gij uit dit leven hebt geroepen.
Gedenk alle mensen die gestorven zijn;
neem hen op in uw barmhartigheid
en laat hen treden in de luister van Uw aanschijn.

Zang: Danken wij de Heer.

Wij danken U God voor wie ons zijn voorgedaan, alle getuigen
van Jezus de Heer.

P. Neem ook ons allen op in Uw liefde;
dan zullen wij samen met Maria,
de moeder van uw Zoon, met Zijn apostelen, met de heilige Jan
Bosco,
met al onze salesiaanse heiligen en zaligen
en met allen
die op deze aarde leefden in Uw welbehagen, delen in Uw
eeuwig leven.

A. Dan zal de lofzang die wij nu hebben aangeheven in dankbaar
herdenken van Uw geliefde Zoon aanhouden tot in uw
heerlijkheid. Door Hem en met Hem en in Hem zal Uw Naam
geprezen zijn,
Heer onze God, almachtige Vader, in de eenheid van de Heilige
Geest, hier en nu en tot in eeuwigheid.

Zang: Danken wij de Heer.

Wij danken U God dat Gij onze God wilt zijn,
Vader en Zoon en heilige Geest; Amen.

Onze Vader

Laten wij bidden tot God, onze Vader,
in de gezindheid van Jezus
en met woorden die Hij zijn leerlingen heeft geleerd:

Onze Vader die in de hemelen zijt ... (gebeden)

Vredewens

Geeft niet het brood dat wij breken
gemeenschap met het lichaam van Christus? Geeft niet de beker
die wij zegenen
gemeenschap met zijn bloed?
Omdat het brood één is
vormen wij tezamen één lichaam,
want allen hebben wij deel aan het éne brood.
De Vrede des Heren zij altijd met U. Geven wij elkaar een teken
van vrede.

Lam Gods (zang)

Communie

Zalig zij die genodigd zijn
tot de maaltijd in het Koninkrijk van God. Zie op naar Jezus.
Wie in Hem gelooft zal niet sterven, maar leven in eeuwigheid.
Heer ik ben niet waardig...

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen.
Dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt,
wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen ?
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen ?
Ik leef niet echt als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft,
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

531*

Oosterhuis - 15e eeuw

God, die ons heeft voorzien
en kent bij onze naam,
die ons ten leven riep
en houdt in het bestaan,
Hij heeft ons voorbestemd
te lijken op zijn Zoon
die mens is zoals wij
en in ons midden woont.

Hij heeft zijn eigen Zoon,
geen enkel leed bespaard.
Hij heeft ten einde toe
zijn Geest geopenbaard.
Als God zo voor ons is,
wie zal dan tegen zijn ?
Al wat ons overkomt
zal hoop en zegen zijn.

Wie zal ons scheiden ooit
van God, ons goed en bloed.
Geen toekomst en geen dood
bedreigt ons meer voorgoed.
Genadig en getrouw
wil Hij mijn vrede zijn.
Geen mens die Hem weerhoudt
om onze God te zijn.

Slotgebed

P. Heer, onze God,
allen zijn wij zoekende mensen
op weg naar U.

Wij geloven dat onze medebroeder en broer Frans, nu is
thuisgekomen in uw eeuwige liefde
en de vrede heeft gevonden die hij heeft gezocht.

A. Help ook ons, God,
wees voor ons een licht
dat voor ons uitgaat.
Wees voor ons de weg
die leidt naar echte vrede,
hier en nu, vandaag en voor altijd. Amen.
Afscheidsdienst

Broeders en zusters,
wij staan hier samen rond het dode lichaam
van onze medebroeder, broer en geliefd familielid, Frans. Zijn
heengaan is een afscheid,
maar door onze droefheid heen, willen wij blijven vertrouwen op
U en geloven
dat onze God geen God van doden is,
maar een God van levenden.

Laten wij samen bidden om God te danken

voor alles wat in dit mensenleven schoon en edel was. Waar deze
mens heeft gefaald,
en ook voor onze eigen tekorten tegenover hem
vragen wij God om vergeving:

dat Hij zelf zou aanvullen en voltooien
wat aan dit leven nog ontbreekt.
Ook voor onszelf willen wij bidden:
dat wij niet vertwijfelen,
maar voortleven in geloof
dat God alles ten goede keert voor wie Hem liefhebben dank zij
Jezus, zijn Zoon, onze Heer.

Omdat Frans in het water van het doopsel Kind van God werd,
gezalfd en gesterkt met Gods Kracht in Jezus Christus, zegenen
wij hem met wijwater en bewieroken wij hem als tempel van de
Heilige Geest.

Zegening met wijwater + bewieroking.

P. Heer, onze God,
wij vertrouwen U
deze dierbare overledene Frans toe.
Nu zijn leven onder ons is afgebroken, vragen wij U,
breng Gij het tot voltooiing
dank zij Jezus, uw Zoon en onze Heer, voor vandaag en voor
altijd.

Zang

Ten paradijze geleiden u de engelen.
Dat bij uw aankomst u begroeten mogen de martelaren. Zij
geleiden U tot in de hemels stad, Jeruzalem.
Moge 't koor der engelen u met vreugde ontvangen. En als
Lazarus, de arme van weleer,
zult gij voor eeuwig in het land van vrede zijn.

Nu begint het volle salesiaanse leven. Gedurende tien jaar is hij een gewaardeerd leraar en opvoeder in Don Bosco St.-Denijs-Westrem. 'Hij was sportief en organiseerde fietstochten,' herinneren zich medebroeders, 'en hij was een talenkenner.' Zijn verblijf te St.-Denijs-Westrem werd inderdaad vier jaar onderbroken om aan de universiteit te Leuven een licentie Germaanse talen te behalen. Die Leuvense jaren waren geen gemakkelijke tijd voor hem omdat zijn Vlaamse gevoeligheid al eens in opstand kwam met het reilen en zeilen in het huis van de toen nog unitaire salesiaanse provincie. Op dat vlak was Frans recht voor de vuist.

Van 1959 tot 1970 verblijft Frans in Congo hij is er parochiepriester te Ruashi, directeur in de Kafubu en leraar in het salesiaans college te Lubumbashi. Hij maakte er de onafhankelijkheid mee en de overgang van blanke naar zwarte leerlingen in de klas. Ook daar was hij een gerespecteerd en nauwgezet leraar bij de oudste leerlingen. Het was voor Frans een mooie tijd waarover hij nog al eens vertelde. Zo was hij opgetogen over de periode dat hij trainer van de voetbal- en volleyploeg was in het college te Lubumbashi en omdat de resultaten navenant waren, tot zelfs in Kinshasa toe. Samen met Staf Leuckx en met Rik Reumers, zaliger stond hij op 24 mei 1968 aan de wieg van de gekende Salesiaanse Spelen te Lubumbashi. Naar het evangeliewoord was Lubumbashi de plaats waar Frans vorm gegeven heeft aan Jezus woorden: *'Ik was vreemdeling en gij hebt me opgenomen. Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven.'*

In 1970 kwam hij terug naar Europa. De talen bleven hem bekoren en gedurende negen jaar was hij leraar Engels en Frans in Don Bosco Buxheim (Duitsland). In 1979 kwam hij terug naar Vlaanderen en vond hij een nieuwe thuis in Don Bosco Haacht. Hij was er nog drie jaar leraar en pastoraal actief in een parochie te Keerbergen. Als aalmoezenier trok hij regelmatig naar de Hulpgevangenis te Leuven. Zoals Don Bosco wou hij er teken zijn Gods barmhartigheid en ongetwijfeld hoorde hij daar de vraag uit het evangelie van vandaag: *'En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken?'* In hetzelfde evangelie lezen we: *'Gelukkig die barmhartig zijn, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.'* (Mt. 5, 7).

De volgende jaren stond hij dienst van de salesiaanse gemeenschap eerst als econoom te Genk en later terug in de salesiaanse gemeenschap te Haacht. Zijn rijke talenkennis was een wenk om tijdens de drukke vakantieperiodes naar Rome te trekken en de vele

bezoekers van de San Callisto Catacomben te gidsen langs de graven van de eerste christenen en ze te verwijzen naar de Goede Herder.

Frans werd stilaan oud en alles begon wat trager te lopen. Bij een visitatie vertelde hij me: *'Ik ben zeer tevreden en ik heb veel mogen doen in mijn leven. Ik ben blij en dankbaar dat ik zo oud mag worden en dat voor iemand die tuberculose gehad heeft.'* Toen het een drietal jaren geleden moeilijker werd voor de gemeenschap om Frans op te volgen, stond de het Rustoord De Voorzienigheid als een engelbewaarder naast Frans. Daar was hij goed verzorgd, zijn familie was dichtbij, en af en toe kon hij een woordje Bocholter spreken. Hier was hij goed en tevreden. Mijn bezoeken kenden meestal eenzelfde ritueel en stevast klonk het zo: *'Ik ben hier tevreden. Wat later ... Ze zeggen wel dat ik begin te vergeten. Maar ik vergeet wat ik wil. En wat nieuws in de provincie? Enkele minuutjes later... Hartelijk bedankt voor uw bezoek.'*

In naam van Frans en onze congregatie dank ik het personeel voor de goede zorgen die pater Frans in De Voorzienigheid kreeg. Graag dank ik ook de gemeenschap van Don Bosco Haacht, de directeur en de mantelzorger Bert, en de gemeenschap van Don Bosco Helchteren voor de regelmatige bezoeken.

De laatste maanden werden de zorgen intenser. Op 18 maart 2010 ontving Frans de ziekenzalving en vertrouwde hij zijn leven toe aan de Heer bij wie hij nu mag delen in de vreugde van de verrijzenis. Ik denk dat er vandaag tweemaal gezegd wordt: *'Ik ben tevreden.'* Eenmaal door Frans die op zijn leven terugkijkt, eenmaal door de Koning-Mensenzoon die zegt: *'Kom gezegende van mijn Vader.'*

Frans

*Wij danken je voor je salesiaan zijn.
Je was een veelzijdig medebroeder,
met een kwinkslag in het gezelschap,
animator bij sport en spel,
talentrijk in studie en talen,
een goed en plichtsgetrouw leraar.
Deze rijkdom gaf je
aan jongeren, aan Don Bosco,
aan God.*

*Je werd missionaris
met het verlangen
om Gods Rijk gestalte te geven
in gerechtigheid en vrede,
in sterke steun en inzet,
bijzonder voor kleine arme jongeren.*

*Je was een bescheiden aalmoezenier
om in Gods naam
met oprechte eerbied
gevangenen nabij te zijn
en met barmhartigheid te beluisteren.*

*Doorheen onmacht en lijden
ben je de Heer Jezus blijven volgen
en trouw gebleven
zodat je nu mag delen
in de vreugde
van een nieuw leven
dat onverwoestbaar stand houdt.*

*Rust nu maar 'te-vrede-n'
in Gods hand.
Amen.*

Jos Claes
provinciaal

Bocholt, St.-Laurentiuskerk, 3 mei 2010

Gedichten gekozen door de familie

De dood is je geboorterecht.
Het is een geschenk
waar iedereen recht op heeft.
Het is een rustplaats voor de vermoeiden,
een toevlucht voor opgejaagden,
een les voor wie afgedwaald zijn,
een mijlpaal voor de pelgrim
en een paradijs voor de gelovigen.

Sai Baba

Kijk,
ik weet het niet
ik was nog nooit dood
Maar als je nou dood bent
wat zie je dan
wat zie jij nu wat ik niet zie
Want als de ogen zich sluiten
en het zicht naar binnen keert
waar ben ik dan
en jij?
en wij?

Kijk,
als ik die kurketrekker pak
die zweedse van blank berken
en een fles rooie ontkurk
dan zie ik jou voor me
zoals je dat deed
je ogen
je hand
het glas

Kijk,
dat wel,
en de zon
een rooie bal over de heuvels
en de meeuw
een vliegende vlek in de zon
net als jij

Bert Schierbeek

